

Datum van inontvangstneming : 04/05/2018

Zaak C-231/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

3 april 2018

Verwijzende rechter:

Oberlandesgericht Oldenburg (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

5 maart 2018

Betrokken partij:

NK

– Afschrift –

Oberlandesgericht Oldenburg

**(hoogste rechterlijke instantie van de deelstaat Nedersaksen, Oldenburg,
Duitsland)**

Beschikking

[omissis] In de bekeuringszaak

tegen

NK,

[omissis] ter zake van een verkeersovertreding [Or. 2]

heeft het Oberlandesgericht Oldenburg [omissis] op 5 maart 2018 als volgt beslist.

Krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wordt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

Kan een groothandelaar in vee die levende dieren koopt van een landbouwer en deze dieren vervoert naar een binnen een afstand van ten hoogste 100 km gelegen slachthuis waaraan hij ze verkoopt, zich beroepen op de uitzondering

van artikel 13, lid 1, onder p), van verordening (EG) nr. 561/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer – „voertuigen die voor het vervoer van levende dieren van de boerderijen naar de plaatselijke markten en omgekeerd of van de markten naar de plaatselijke slachthuizen gebruikt worden binnen een straal van ten hoogste 100 km” – omdat er bij de aankoop door de landbouwer sprake is van een „markt” in de zin van deze bepaling of het veebedrijf zelf als een „markt” moet worden aangemerkt?

Indien het niet om een „markt” in de zin van deze bepaling gaat:

Kan een groothandelaar in vee die levende dieren koopt van een landbouwer en deze dieren vervoert naar een binnen een straal van ten hoogste 100 km gelegen slachthuis waaraan hij ze verkoopt, met overeenkomstige toepassing van de voornoemde bepaling, zich op die uitzondering beroepen?

Overwegingen: [Or. 3]

I.

1. Het verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 VWEU betreft de uitlegging van verordening (EG) nr. 561/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer (hierna: „verordening nr. 561/2006”).

Dit verzoek is ingediend in het kader van een bekeuringszaak tegen NK, die aanhangig is bij de verwijzende rechter als rechter in laatste instantie.

II.

2. Het Amtsgericht Oldenburg (rechter in eerste aanleg Oldenburg, Duitsland) heeft de volgende feiten bindend vastgesteld voor de verwijzende rechter.
3. Op 8 november 2016 reed, de afzonderlijk vervolgde, R. W. met een vrachtwagen (toelaatbare maximummassa: 26 500 kg) met aanhangwagen (toelaatbare maximummassa: 18 000 kg – voor zover in het vonnis van het Amtsgericht Oldenburg 180 000 kg staat, gaat het duidelijk om een schrijffout) in een straat te Garrel (toelaatbare maximummassa van de vervoerseenheid: 40 000 kg). De transportwagen en de aanhangwagen waren met mestvarkens geladen en waren op weg naar een slachthuis. De rit zou niet langer dan 100 km zijn (afstand tussen de landbouwer en het slachthuis).

Het voertuig en de aanhanger behoren toe aan NK, die als groothandelaar in dieren van landbouwers dieren koopt en deze dieren vervolgens vervoert naar slachthuizen waaraan hij ze doorverkoopt. De geladen varkens waren op dezelfde dag van een landbouwer gekocht.

De bestuurder had – met medeweten en toestemming alsook op grond van een algemene bedrijfsrichtlijn van NK als superieur en bedrijfseigenaar – de bestuurderskaart niet ingevoerd.

NK is van mening dat voor het vervoer naar het slachthuis door de landbouwer die de dieren verkocht, de uitzondering van **[Or. 4]** § 18, lid 1, punt 16, van de Fahrpersonalverordnung (verordening betreffende rijdend personeel) gold, zodat hij en zijn bestuurder geen bestuurderskaarten hoefden te gebruiken.

III.

4. Het Amtsgericht Oldenburg heeft NK tot een geldboete van 750 EUR veroordeeld, omdat hij heeft toegestaan en heeft opgedragen om zonder bestuurderskaart te rijden.
5. NK komt op tegen dit vonnis [omissis]. [nationaal procesrecht]

III.

6. In principe geldt voor het voertuig van NK de uit artikel 3 van verordening (EU) nr. 165/2014 voortvloeiende verplichting om een tachograaf te gebruiken. Volgens artikel 3, lid 2, van verordening nr. 165/2014 mogen de lidstaten de in artikel 13, leden 1 en 3, van verordening nr. 561/2006 genoemde voertuigen evenwel uitsluiten van de toepassing van verordening nr. 165/2014.
7. De Bondsrepubliek Duitsland heeft gebruikgemaakt van deze mogelijkheid.
8. De uitkomst van het onderhavige rechtsgeding hangt af van het antwoord op de vraag hoe artikel 13, lid 1, onder p), van verordening nr. 561/2006 moet worden begrepen. De Duitse regelgevende instantie heeft namelijk met § 18, lid 1, punt 16, van de Fahrpersonalverordnung een gelijklopende uitzondering gecreëerd.
9. [omissis] **[Or. 5]** [omissis]. [Uitkomst van het rechtsgeding al naar gelang het antwoord op de vraag in punt 8]

IV.

10. NK is van mening dat uit de uitlegging van het begrip plaatselijke markt blijkt dat daaronder ook een individuele boerderij valt. Er kan slechts van een markt worden gesproken, wanneer er sprake is van een potentiële ruilrelatie, dat wil zeggen van een ruilmiddel en ten minste één ruilobject, ten minste één aanbieder en ten minste één afnemer. Volgens deze definitie moet de landbouwer waarvan NK de op 8 november 2016 vervoerde mestvarkens heeft gekocht, als markt worden aangemerkt.

Zelfs volgens de uitlegging van het Amtsgericht Oldenburg staat de voornoemde bepaling het vervoer van levende dieren van een landbouwer naar een veemarkt en

van een veemarkt naar een slachthuis toe. Wanneer de individuele landbouwer levende dieren binnen een straal van 100 km naar de regionale veemarkt mag vervoeren en de koper van het slachtvee de levende dieren van de regionale veemarkt binnen een straal van 100 km verder naar het slachthuis mag vervoeren, dan mag de koper de levende dieren a fortiori binnen een straal van 100 km rond het bedrijf van de landbouwer naar het slachthuis vervoeren wanneer de tussenstap van de markt wordt overgeslagen.

V.

11. Het Amtsgericht Oldenburg heeft daarentegen geoordeeld dat uit de uitlegging van het begrip plaatselijke markt blijkt dat daaronder geen individuele boerderij valt. De bovengenoemde bepaling mag niet ruim worden uitgelegd zodat de onderhavige situatie – rechtstreeks vervoer van de producent (landbouwer) naar de gebruiker (slachthuis) – daaronder zou vallen. **[Or. 6]**

VI

12. De relevante nationale bepalingen luiden als volgt.
13. **§ 8 van het Fahrpersonalgesetz (wet betreffende rijdend personeel)**

(1) Is in overtreding degene die opzettelijk of uit onachtzaamheid

1.

als ondernemer

[...]

b)

in strijd handelt met een bepaling van verordening (EG) nr. 2135/98, verordening (EU) nr. 165/2014 of de AETR, voor zover in een wetsbesluit als bedoeld in § 2, punt 1, onder e), of punt 2, onder e), voor bepaalde feiten naar deze boetebepaling wordt verwezen,

[...]

(2) De overtreding kan in de in lid 1, punten 1 en 3, bedoelde gevallen worden bestraft met een geldboete tot 30 000 EUR en in de overige gevallen met een geldboete tot 5 000 EUR.

[...]

14. **§ 18 van de Fahrpersonalverordnung**

(1) Overeenkomstig artikel 13, lid 1, van verordening (EG) nr. 561/2006 en artikel 3, lid 2, van verordening (EU) nr. 165/2014 geldt binnen de werkingssfeer

van het Fahrpersonalgesetz een uitzondering op de toepassing van de artikelen 5 tot en met 9 van verordening (EG) nr. 561/2006 en de toepassing van verordening (EU) nr. 165/2014 voor de volgende voertuigcategorieën:

[...] [**Or. 7**]

16.

voertuigen die voor het vervoer van levende dieren van de boerderijen naar de plaatselijke markten en omgekeerd of van de markten naar de plaatselijke slachthuizen gebruikt worden binnen een straal van ten hoogste 100 km rond de vestigingsplaats van het bedrijf.

[...]

15. § 23 van de Fahrpersonalverordnung

(1) Is in overtreding in de zin van § 8, lid 1, punt 1, onder b, van het Fahrpersonalgesetz degene die als ondernemer in strijd handelt met verordening (EU) nr. 165/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 betreffende tachografen in het wegvervoer, tot intrekking van verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad betreffende het controleapparaat in het wegvervoer en tot wijziging van verordening (EG) nr. 561/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer (PB 2014, L 60, blz. 1), doordat hij opzettelijk of uit onachtzaamheid

[...]

2.

in strijd met artikel 32, lid 1, niet ervoor zorgt dat tachografen correct werken of dat tachografen, bestuurderskaarten of registratiebladen correct worden gebruikt,

[...]

16. VII.

Aangezien de uitlegging van het begrip „markt” niet zodanig duidelijk is dat er geen ruimte is voor redelijke twijfel en, voor zover de verwijzende rechter weet, ook nog niet het voorwerp van een beslissing [**Or. 8**] van het Hof is geweest, wordt de zaak aan het Hof voorgelegd met het verzoek om beantwoording van de hierboven geformuleerde vragen.

[omissis]